

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník II.

LISTOPAD 2008

č.10

*Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

Prosíme tě, Pane, abychom na přímluvu našich nebeských ochránců dospěli z vlasti pozemské do vlasti nebeské.

***

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu: Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby svědectví lásky svatých upevnilo křesťany v úctě k Bohu a k bližnímu a v napodobování Krista, který přišel, aby sloužil, a ne, aby se mu sloužilo.

Úmysl misijní: Aby křesťanská společenství v Asii rozjímáním o Kristu nalézala vhodný způsob, jak ho hlásat lidem na kontinentu s tak velkým kulturním a duchovním bohatstvím.

Úmysl národní: Ať v Božím lidu roste vnímavost ke svátosti pomazání nemocných, aby tak nikdo nezemřel bez smíření s Bohem.

Úmysl farní: Abychom v našich farnostech dobře využili prvních listopadových dnů k modlitbám za věrné zemřelé

* * *

POSELSTVÍ PANNY MARIE Z 25. ZÁŘÍ 2008 :

Drahé děti!

Ať váš život bude znovu rozhodnutím pro mír. Buďte radostnými nositeli míru a nezapomínejte, že žijete v milostiplném čase, ve kterém vám Bůh skrze moji přítomnost dává veliké milosti. Neuzavírejte se, dítky, ale využijte tento čas, a žádejte dar míru a lásky pro svůj život, abyste se stali svědky ostatním. Žehnám vám svým mateřským požehnáním.

Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu."

***

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci říjnu přijali:

Dominika Misaře - Slopné
Victorii Staňovou - Slopné
Veroniku Běloňovou - Vysoké Pole
Ondřeje Šimáka - Ujezd
Davidu Váňu - Dolní Lhota

Svou společnou cestu životem před Božím oltářem začali v měsíci říjnu 2008:

25. října:

Josef Přibyl - Srbce
Kateřina Horsáková - Horní Lhota

**V měsíci říjnu 2008
odešli na věčnost a byly pohřbeni:**

11. října:

Oldřich Matulík - 83 let
Horní Lhota 81

15. října:

Jiřina Baruchová - 62 let
Drnovice 90

22. října:

Miroslav Machů - 45 let
Vysoké Pole 206

*Odpočínutí věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají v pokoji.*

***

POKOJ A DOBRO

VII. RODINA, VZDĚLÁVACÍ SYSTÉM A VEŘEJNÁ MEDIA

58. Rizika zneužití masové komunikace

Pravděpodobně v současné době není nástroje, který by alespoň z časového hlediska ovlivňoval psychiku lidí více než media. Vše, co se píše o jevech kolem nás v novinách, na internetu nebo říká v rádiu, strukturuje a posouvá k uvažování lidí. Ve veřejném životě platí víc než kdy jindy: kdo není přítomen v mediích jako by neexistoval.

Je ale na odpovídající úrovni také výchova (nejen) mladé generace k zodpovědnému zacházení s medií? Jsou si vědomi, že při jejich sledování je třeba zachovávat zásady duševní hygieny? Jsou si žurnalisté vědomi dosahu, jaký má jejich práce a přistupují k ní s odpovídající zodpovědností? Vytvářejí media realitu nebo ji jen odrážejí? Jak je v oblasti medií prezentováno náboženství obecně a křesťanství zvláště? Existují ovšem i podstatné konkrétnější projevy působení medií na psychiku člověka. Zde patří k nejkoušenějším oblastem prezentace agresivního, popř. sexuálního obsahu a jejich dopad zejména na psychiku dětí a mládeže. Ostatně ne náhodou upravuje tuto problematiku i zákon. (Konkrétně zákon o rozhlasovém a televizním vysílání.) Existují media jako prostředky úniku z reality. Jak je jednoduché nudnost a stereotyp běžného života zaměnit za vzrušující pořad, v němž jeho účastníci mají pořádně zvednutou hladinu adrenalinu. Mnoha lidem tak např. televize pomáhá saturovat citové potřeby, které nejsou zcela uspokojené. Není tohle velkým důvodem sledovanosti „mýdlových telenovel“, které přece nabízejí tolik citu a romantiky? Pozitivní hrdinové jsou vykreslováni v až nereálně světlých barvách - a není nic snadnějšího, než se ztotožnit s postavou oblíbeného televizního hrdiny a zapomenout na to, že bychom my sami měli být sami sebou. Úspěchy televizního hrdiny jsou pak i naše úspěchy, jeho porážky prožíváme těžce a to, čeho on chce dosáhnout se nám může stát vzorem pro život. A zdaleka nejde jen o vzor pro adolescentní mládež, u níž je potřeba hledání a nacházení vzorů přirozeně zvýšená.

Media se stávají místem, kde můžeme náhradním způsobem uspokojovat mnohé, zejména emocionální potřeby, které nedocházejí uspokojení v běžném životě. Media uspokojují např. výše uvedené lidské potřeby, mají jejich tvůrci (pokud chtějí udržet sledovanost patřičných mas lidí) jasně daný úkol: tyto potřeby uspokojit. A tak se události, které jsou nabity senzací, vzrušením, něčím absolutně novým, stávají mediálním šlágrům. Naopak věci, které jsou běžné, a řekli bychom, že i životu lidském vlastní, mnohdy v mediích nenacházejí adekvátní prostor. Platí jasně pravidlo: tam, kde je možné hledat něco negativního, naleznou si zpráva zaručeně více příjemců. Katastrofy a neštěstí představují velké vzrušení, vzbuzují silné emoce. Chyby druhých jsou vnímány silněji, než jejich pozitivní skutky.

S tím, co bylo řečeno výše, souvisí i úvahy o vztahu medií a náboženství. Dle výzkumu Skilla, Lyene a Larsena se 89 % Američanů hlásí k nějakému náboženství, ale totéž platí jen pro 5 % TV pořadů. (A většinou se toto přihlášení omezí jen na drobné zmínky.) Náboženství, myšleno u pravého náboženství, které přináší spíše trvalou a subtilní vnitřní radost než okamžité a mimořádné uspokojení, to platí především jako něco, co vyžaduje od člověka úsilí a klade na něj nároky. To ovšem není nic atraktivního. Na druhou stranu: Prezentují media náboženství jako spíše něco zastaralého, nebo spíše nového? Jako něco, co patří spíše do středověku, nebo spíše do moderní doby? Je náboženství spíše „in“, nebo „out“? Při vědomí zákonitostí se nemůže divit, že náboženství představitelé jsou častěji prezentováni v negativním než pozitivním světle. Příklad: v Mladé frontě 8.1.2007 se na první straně objevují titulky „Drama: agent polské StB se nestal arcibiskupem“ a „Husitská církev řeší sexuální skandál“. To, že o předcházejícím víkendů několik desítek tisíc dobrovolníků koledovalo v Tříkrálové sbírce a miliony lidí přispívaly na potřebné bližní bylo uvedeno někde v regionální příloze. Takže je sexuální selhání husitského duchovního důležitější? Samozřejmě, že ne. Křesťané by se ovšem neměli za takovéto informování na media zlobit. Jsou totiž determinována především poptávkou po informacích. Pak máme jenom jednu možnost: můžeme si sami říci, jaké informace budeme v mediích vyhledávat a jaké ne. (A budeme k uvedenému zacházení s medií vést i naše děti.)

Proto by měli představitelé křesťanských subjektů a institucí umět s medií pracovat, dokázat vysvětlit své názory, ukázat pozitivní stránky organizace a nechat novináře poznat blíže její podstatu. Lze předpokládat, že většina novinářů v našich realitách nevychází z křesťanského prostředí, proto jim nebude náboženská terminologie, historie a pravidla příliš známa. V tomto směru lze očekávat jednu z bariér. Při komunikaci témat církevních či náboženských organizací jsou dobré vztahy s novináři klíčové. Pomáhají přinést do médií mnohá běžně opomíjená témata. Skrze komunikaci dochází k překonávání stereotypů („zkorumpovaná média“ etc. na straně jedné a „pámbíčkáři“ atd. na straně druhé). Církevní prostředí má navíc výhodu dobrovolnosti, s níž dokáží jednotliví členové plnit svěřené úkoly, které by si církevní instituce nemohly běžně dovolit. Je pak otázkou zda a jak potenciál využívat. To lze považovat za jedno z hlavních témat medializace církví v 21. století.

Mediální projev televizní a zvláště časopisecký začínají povážlivě zaplňovat programy a články zábavního charakteru. Malá náročnost osvětová, zlomkovitá informovanost a stále větší objem zábavy napomáhá vytváření virtuální reality s jejím narkotizačním účinkem a působením. Jako nástroj politického vlivu se media přičinila o úpadek politického myšlení, dezorientaci veřejnosti a degradaci politiky na show. Ideologická publicistika prvních let transformace byla příkladem nezodpovědnosti. Podněcovala jednostranně v pokleslé podobě liberální schémata a manipulovala veřejnost k naivní důvěřivosti. Její kliše byla považována za nedotknutelná a ti, kdo o jejich principech pochybovali, nedostávali dost prostoru nebo byli ukřičeni. Křesťanští publicisté nereagovali kvalifikovaně, církve samotné se nevyslovily s dostatečnou jasností ve věcech, ke kterým by měly co říci.

*Vladimír Měřínský
(pokračování příště)*

***

Vždycky činit dobro a málo si myslet je známkou pokory duše.

Sv. Tomáš Kemkenský

***

CÍRKEV A JEJÍ POHLED NA ESCHATOLOGII, SMRT...

Co je to eschatologie?

Můžeme ji všeobecně charakterizovat jako nauku o posledních věcech a naplnění dějin světa i jednotlivého člověka v Kristu. Eschatologii dělíme na – **individuální** která se zabývá (smrtí, posmrtným životem, soudem, očistcem, peklem a nebem) a – **obecnou**, která mluví o (druhém Kristově příchodu, vzkříšení mrtvých, o obecném soudu a konci světa). Rád bych se v tomto článku krátce vyjádřil k problematice smrti.

Jak tedy chápat smrt?

Listopad je dušičkový měsíc, kdy člověk více než kdy jindy myslí na své zemřelé a klade si přirozeně otázku týkající se smrti, což je legitimní, protože smrt je událost se kterou se setká každý z nás a vyvolává v člověku nejistotu z něčeho neznámého a nepoznaného. Pohled na smrt se v Písmu sv. a v teologii vyvíjel. Nejprve přetrvávaly společné názory z archaického světa, které opěvovaly život. Cílem bylo vychutnávat si slasti života a zemřít v co nejstarším věku. Bezdětnost, předčasná smrt, dokonce i nemoc byly chápány jako trest – následky hříchu. Věřilo se, že po smrti člověk sestupuje do ŠEOLU – což je místo, které bylo odděleno od prostoru živých, byl to prostor bez komunikace, bez vztahů, bez možnosti Boha chválit. Rozvinula se silně souvztažnost mezi nemocí a smrtí. Být nemocný se rovnalo být mrtvý, proto nemocní museli žít mimo společenství, odděleně od ostatních např. malomocní, kteří bývali označováni jako nečistí. Nemocí se rozuměl stav člověka, který je opuštěný, vydaný nicotě. Nemoc se vnímala jako trest za hřích, který spočíval v tom, že Bůh přestal člověku žehnat. S takovým chápáním šeolu vyvstal zásadní problém, pokud je Bůh Bohem živých, tak nemůže vstoupit do šeolu, což by ale omezovalo jeho moc.

Později ve SZ se začíná pohled na smrt odmytologizovávat. Např. v Deuteroizaiši – v písni o Božím služebníkovi se smrti dostává pozitivního významu. Nemoc a smrt jsou už zde chápány jako zástupné utrpení, stávají se cestou pro toho, kdo patří Bohu, který svým utrpením otvírá druhým život a jako trpící se stává jejich zachráncem. Smrt již není nicotou a trestem bez návratu, ale naopak se stává silou očistění a proměny. Další změnu SZ lidí na chápání smrti můžeme vidět v Žalmech. Např. v Žalmu16 – zaznívá jistota, že Bůh je silnější než šeol a v Žalmu73 – poznamenává žalmista o zdánlivosti, ubohosti a nicotnosti zdejšího štěstí, zdůrazňuje že společenství s Bohem je silnější než zánik těla.

Nový zákon – přebírá myšlenky Starého zákona a přejímá vše dosavadní, ale dává oněm skutečností nový význam díky umučení, smrti a vzkříšení Ježíše Krista. Ježíš jako pravý Bůh i člověk prochází jako spravedlivý zkušeností smrti, sestupuje do šeolu a činí z tohoto místa bez komunikace, bez vztahovosti a nicoty prostor své přítomnosti. Jednodušeji řečeno Bůh skrze Krista smrt zrušil a překonal. Smrt se tedy pro člověka vstává pouze přechodem do nového života s Bohem. V knize Zjevení 20,13 sv. Jan se vyjadřuje v tom smyslu, že samotná smrt je proti Bohu, tento stav pomine a bude jen život. Sv. Pavel v 1Kor 15 píše o smrti, která bude zničena jako „poslední nepřítel“.

Co je mezi smrtí a vzkříšením?

Pokud nechápeme „poslední den“ jako okamžik individuální smrti, ale jako poslední konec dějin napadá nás otázka, co je mezi tím? Etiopská kniha Henochova (asi 150 př. Kr.) líčí svou představu, že spravedliví zůstávají ve světle, kolem životodárného pramene a hříšníci jsou odděleni a očekávají soud v temnotě. Podobně se k tomu vyjadřuje i kniha Ezdrášova (asi r.100 po Kr.) slovy: Spravedliví jsou odměňováni a bezbožní zakoušejí trápení již v přechodném stavu. Prvotní církev v NZ sdílela víru Izraele – v evangeliích se nám zachovaly dvě zprávy o přechodném stavu: Lk16,19-29 (příběh o boháči a Lazarovi) – tento text je jasným svědectvím víry prvotního křesťanstva v „onen svět“ a Lk23,43 (rozhovor ukřižovaného Ježíše s kajícím lotrem) – z tohoto rozhovoru je jasně patrné, že Ježíš má absolutní moc otevřít ráj ztraceným, tedy otevření ráje je přímo spojeno s jeho osobou. **Společenství s Kristem po smrti je tedy křesťanskou výpovědí o „přechodném stavu“ Kristus sám je rájem, světlem a pokojem.** Prvotní církev tedy nepopisuje přechodný stav jako místo, nýbrž je úzce spjat s osobou Krista.

Papež Benedikt XII (r.1336) ve své dogmatické bule píše: „Duše zemřelých, které nepotřebují očistění nemusejí přetrvávat v přechodném stavu, ale jsou přímo vzati do nebe.“ Později se začíná označovat přechodný stav jako **očistec – místo kde duše prochází očištěním**. Prvotní církve o očistci uvažovala na základě praxe modlitby za zemřelé, což nachází svou oporu v jednom biblickém textu (2 Mak 12,41-4). A zároveň si kladla otázku ohledně nezbytnosti jisté „očisty“ těch zemřelých, kteří nezemřeli v dostatečném stavu svatosti a nedokončeného pokání, aby mohli vidět Boha. Duše která je po své smrti v očistci, sice ještě strádá, že není spojena s Bohem, má již jistotu v tom, že jinam než k Bohu její cesta nepovede. Tertulián pojímá očistec jako purgatorium (což můžeme volně přeložit jako koncentrační tábor) – duše trpí a odpykává svůj trest za své hříchy a čeká až splatí svůj dluh do „posledního haléře“ Tertulián tvrdí, že toto vězení je pro všechny, vyjma mučedníků. Všichni lidé bez výjimky musí do tohoto vězení. Proti tomu se staví Cyprián s již známou vizí, že toto vězení je jen pro ty, kteří to potřebují. Cyprián tvrdí, že mučedníci a vyznavači přichází do nebe ihned po smrti a odpadlíci, kteří nečiní pokání, odcházejí do zatracení. „Průměrní“ křesťané prochází i po smrti pokáním. Takto je formulována základní teze západního učení o posmrtné očistě - pokračování a dokončení pokání po smrti. Východní pojetí očistce je pojímáno trochu jinak – očistec je chápán jako proces proměny člověka, který se sjednocuje s Kristem a dorůstá do svatosti. Klement mluví o očistném ohni, kterým je samotný Bůh - oheň stravující, nebo Kristus (podle knihy Zjevení) a v tomto ohni se duše postupně proměňuje v pneumatické (duchovní) tělo.

Modlitba za zemřelé je prosbou, aby se člověk co nejrychleji očistil od nečistoty hříchu, odložil všechny své přetvářky, protože v očích Boží si stejně nemusí na nic hrát a připodobnil se plně Kristu.

Milý Boží přítel, Ježíš často opakuje apoštolům povzbudivá slova „**nebojte se**“, tak ani my se nebojme, protože pokud budeme pevně spojeni poutem lásky, již tady na naší pozemské pouti, s Ježíšem, tak nás jak píše sv. Pavel „ani smrt od této lásky neodloučí“ Vždyť on je vítězem nad smrtí. Smrt je okamžikem, kdy se setkáme s tím, ke kterému jsme se celý život obraceli a na kterého jsme se těšili až ho uvidíme v tváři v tvář. Vždyť on není Bohem mrtvých, ale Bohem živých a my jsme ve křtu dostali povolání k věčnému životu s Ním.

otec Tomáš

***

ZEMŘELÍ Z FARNOSTI ÚJEZD

v roce 2007/2008

František Hubáček, Slopné 120: *10.9.1925 +11.11.2007
Stanislav Lukáš, Vysoké Pole 138: *4.2.1951 +14.11.2007
Marie Pavelková, Újezd 56: *28.6.1924 +20.11.2007
Aloisie Pavelková, Drnovice 58: *20.11.1920 +23.11.2007
Eva Zvonková, Vysoké Pole 105: *1.3.1969 +23.11.2007
Jindřiška Jakůbková, Zlín, Podvesná IX/730: *2.5.1955 +7.12.2007
Josef Kořenek, Újezd 90: *8.2.1946 +12.12.2007
Marie Kozubíková, Slopné 75: *22.2.1924 +24.12.2007
Anastázie Zemánková, Loučka 128: *19.10.1920 +1.1.2008
Marie Machů, Vysoké Pole: *5.5.1936 +29.1.2008
Zdeněk Šafařík, Újezd 154: *6.8.1934 +1.2.2008
František Babíček, Vysoké Pole 52: *11.8.1916 +4.2.2008
Marie Machů, Vysoké Pole 187: *16.11.1940 +5.4.2008
Anna Machů, Vysoké Pole 190: *28.7.1933 +9.4.2008
Bohumil Pavelka, Újezd 156: *25.8.1914 +30.4.2008
Josef Ovesný, Vysoké Pole 141: *26.1.1957 +25.5.2008
Marie Barcuchová, Vysoké Pole 169: *24.11.1921 +26.5.2008
František Malota, Slopné 7: *4.9.1944 +18.6.2008
Františka Ambrusová, Vysoké Pole 53: *15.12.1927 +20.6.2008
František Zvonek, Újezd 67: *21.9.1938 +10.8.2008
Josef Chromčák, Vysoké Pole 27: *30.6.1939 +22.8.2008
Ludmila Pavelková, Újezd: *28.5.1922 +26.8.2008
Anna Kuníčková, Vysoké Pole 172: *3.8.1920 +12.9.2008
Jan Zicha, Drnovice 81: *14.6.1942 +14.9.2008
Miloslav Šústek, Loučka 93: *12.12.1946 +14.9.2008
Alžběta Belhová, Slopné 55: *13.11.1927 +21.9.2008
Jiřina Barcuchová, Drnovice 90: *22.10.2008 +9.10.2008
Miroslav Machů, Vysoké Pole 206: *7.2.1963 +14.10.2008

ZEMŘELÍ Z FARNOSTI HORNÍ LHOTA

v roce 2007/2008

Marie Stolaříková, Dolní Lhota 99: *22.4.1924 +6.11.2007
František Petráš, Dolní Lhota 99: *24.9.1940 +23.11.2007
Jiřina Václavíková, Sehradice 133: *4.6.1920 +24.11.2007
Ludmila Březinová, Sehradice 160: *13.9.1942 +18.1.2008
Antonín Vlček, Sehradice 21: *12.1.1925 +8.1.2008
Františka Maňasová, Dolní Lhota 69: *17.11.1923 +4.3.2008
Anna Dočkalová, Sehradice 72: *18.3.1936 +24.3.2008
Jiřina Mozgová, Kašava 183: *14.4.1925 +14.5.2008
Stanislav Bača, Sehradice 5: *17.8.1938 +14.6.2008
Aloisie Váňová, Horní Lhota 46: *2.1.1920 +9.7.2008
Antonie Bartošová, Dolní Lhota 19: *9.4.1921 +16.7.2008
Ludmila Máčalová, Dolní Lhota 104: *16.2.1944 +26.7.2008
Anna Plášková, Sehradice 205: *29.2.1920 +9.8.2008
Jaroslava Pavlíčková, Sehradice 144: *19.12.1933 +3.9.2008
Oldřich Matulík, Horní Lhota 81: *2.2.1925 +3.10.2008

***

JE MOŽNÉ OPAKOVÁNÍ?

... i když léto je už dávno pryč, stále ještě svítí slunce.

J.W.Goethe

Nikdo nevstoupí dvakrát do téže řeky. To tvrdil už před dávnými a dávnými časy řecký filosof Hérakleitos. Měl přirozeně na mysli vodu v řece. Labe zůstane Labem, ale jeho vlny odplývají.

Má tedy člověk ještě jednou navštívit důvěrně známá místa, kde se kdysi událo něco, co nemůže zapomenout? Místo může být ještě stejné. Ale čas je jiný.

Má člověk usilovat o nové setkání se starými přáteli, kteří pro něho kdysi tolik znamenali? Jména a bytosti budou tytéž, ale jejich zkušenosti a změny sotva probíhaly souběžně s našimi.

Francouzský spisovatel Honoré de Balzac, velice dobrý znalec záležitostí lidského srdce, rozhodně od takového setkání zrazuje. Protože co v minulosti tak nádherně kvetlo, to mezitím jistě uvadlo. Nevyhnutelně by tedy došlo ke zklamání.

Přesto však: kdo si zůstane vědom toho, že přesné opakování je prostě nemožné, protože se všechno mění, i my sami..., kdo se tedy takového setkání, takové návštěvy místa odváží bez falešných nadějí..., kdo se předem spokojí s tím, že věta „*Bylo to přec tak krásné!*“ vyjadřuje minulost..., ten dokáže objevit v takovém vyhledávání místa ze své minulosti odlesk vyhaslé hvězdy:

*Co minulo, uplynulo,
nevrátí nám nikdy čas.*

*Jestli to však svítivalo,
bude zářit z dálky zas.*

Ovšem, je jistější spokojit se „cestou do nitra“, totiž vzpomínáním.

Když se věrná hospodyně citlivého francouzského básníka Marcela Prousta jednou optala svého pána, zda se někdy nevrátí do Iliers, místa, kde prožil šťastné chvíle, Proust jí odpověděl:

„Ne, nikdy!“

„A pročpak ne, monsieur?“

„Protože ztracený ráj může člověk nalézt jen sám v sobě.“

*Půl svého života jsem strávil neplodnou touhou po mládí... Ted' jdu jinou cestou.
Hermann Hesse*

z knihy Začíná večer..., M. Rossler

***

Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Vladimíra Růčky, faráře v Újezdě v letech 1937 – 1950

Domnívám se, že neslavné 70. výročí uzavření mnichovské dohody, kterému v našich médiích byla věnována značná (oprávněně) pozornost, dotklo se svými důsledky neblaze i naší církve. Ani my nemůžeme tuto historickou událost právě proto ignorovat.

Ve druhém roce působení P. V. Růčky v naší farnosti v důsledku této dohody musela čsl. vláda odstoupit pohraniční území Německu, což znamenalo de facto také začátek konce česko-německého soužití. Důsledky Mnichova se osudově promítly i do života katolické komunity. Po počátečním nadšení nad připojením pohraničního území k Německu, které společně s ostatními sudetskými Němci sdíleli i sudetoněmečtí katolíci, se dostavilo kruté vystřízlivění. Nacistický režim zahájil záhy rozsáhlou perzekuci příslušníků katolické církve. Nacisté měli v represích proti katolíkům v podstatě volnou ruku, neboť na připojená pohraniční území se nevztahoval konkordát mezi Německem a Vatikánem z července 1933. Nacistické úřady toho využily v podrobování církevních subjektů a v jednotné linii postupovaly velmi bezohledně.

V Sudetech byly rozpouštěny například organizace Charity, ačkoli v Rakousku byly po jeho anšlusu například pouze podřízeny říšské Nationalsocialistische Volkswohlfahrt (Nacionálně socialistická organizace pro sociální výpomoc a dobročinnost). V prosinci 1938 zastavily nacistické úřady také dlouholetý ústřední deník DCV Deutsche Presse (DCV - Německá křesť. sociální strana lidová). Obětí perzekuce se stávali i přední činitelé katolických spolků. Pronásledování se dotklo i bývalých členů DCV. Hned na podzim roku 1938 byli zatčeni například členové vedení DCV v Děčíně. Většina bývalých aktivních katolických politiků se ovšem ocitla pod dohledem nacistických policejních orgánů. Hans Schütz se pokoušel tajně vyvíjet činnost odborových organizací, ale v roce 1941 byl poslán do armády, stejně jako např. bývalý ministr Zajíček. Osudy mnohých představitelů DCV byly naplněny tragikou válečného i poválečného období. Konkrétním příkladem může být osud Karla Hilgenreinera, který byl internován v červnu 1944 nacisty v klášteře v Zásnukách a po skončení války českými úřady. Mnozí z angažovaných katolíků byli vězněni v koncentračních táborech a věznicích a někteří z nich přišli i o život. Např. Eduard Schluske, který zahynul na sklonku války - na konci dubna 1945 - při evakuaci KT Hamburg - Neuengamme. K dalším laikům, který se aktivně zapojil do organizování protifašistické činnosti byl např. Josef Tippelt, jeden z významných funkcionářů Kolpingova hnutí. Nemalé odhodlání k odporu bylo zejména mezi duchovními, kteří vystupovali proti ideologii nacionálního socialismu již před válkou. Kolem 300 bylo vyslýcháno gestapem, 110 bylo zatčeno a 85 z nich posláno do koncentračního tábora. 20 kněží přitom nacistickou perzekuci nepřežilo.

V roce před těmito nešťastnými událostmi dne 14. září 1937 zemřel první českosl. prezident T. G. Masaryk. V neděli dne 19. září 1937 byla v hostinci u Vaňků pietní smuteční slavnost - vzpomínka na zemřelého prvního prezidenta. Řečníky byli: p. řídící R. Polášek a Vladimír Růčka, administrátor. V den prezidentova pohřbu 21. září 1937 byl uspořádán průvod s hudbou dětí z celé farnosti i se svými učiteli, hasičstvem a občany od radnice k pomníku. V průvodu na nosítkách nesen smutečními družičkami černě zastřený obraz zemřelého prezidenta. U pomníku přednesl projev starosta obce, načež po hymnách odchod do kostela, kde sloužena mše sv. za blaho národa a státu. Pietním a vzorným způsobem vzpomenu tak velkého prezidenta.

Úroda v tomto roce na obilí byla velmi ubohá. Obzvláště je nedostatek rži. Zemáků je hojnost. Úroda ovoce velmi dobrá.

Pohyb obyvatelstva ve farnosti v r. 1937:

Obec *Újezd*: počet obyvatel - 1 150, z toho katolíků - 1 138, nekatolíků 12; počet tříd - 6; narozených dětí 40, z toho manželských 39, nemanželských 1; sňatků 7; úmrtí 12, celkově přibylo 28 osob.

Obec *Vysoké Pole*: 740 obyvatel, z toho katolíků 733, nekatolíků 7; 4 třídy; počet narozených dětí 28; 12 sňatků; 15 úmrtí - přírůstek 13 obyvatel.

Obec *Loučka*: 460 obyvatel, katolíků 437, nekatolíků 23; 2 třídy, 79 dětí ve škole; počet narozených dětí 9; 1 sňatek; 5 lidí zemřelo - celkový přírůstek 4.

Obec *Drnovice*: 578 obyvatel, 560 katolíků, nekatolíků 18; 3 třídy se 108 žáky; 19 narozených dětí; 5 sňatků, 11 úmrtí, přibylo 8.

Obec *Slopné*: počet obyvatel 630 - všichni katolíci; 3 třídy; 17 narozených dětí; 5 sňatků; 11 úmrtí, přibylo 6 osob.

Úhrnem: 3 558 obyvatel ve farnosti, z toho 3 498 katolíků, 60 nekatolíků; počet tříd 18; 113 narozených dětí; 30 sňatků; 54 úmrtí, celkový přírůstek 59 osob.

V r. 1937 zvýšila se úmrtnosti dětí - chřipka.

1.10.1937 byl přeložen P. Jaroslav Pokorný za kooperátora do Lidečka. 1.12.1937 byl jmenován farářem v Újezdě P. Vladimír Růčka, dosavadní administrátor. Zůstal v duchovní správě sám. Ve vyučování náboženství vypomáhali někteří učitelé v Újezdě, ve Vys. Poli a v Drnovicích.

K vánocům uhodila velká zima. Sněhu dostatek, ale půda nezamrzlá. Hrozí vyhynutí osení.

Vladimír Měřinský
(pokračování příště)

***

ZE ŽIVOTA : VŠECHNO, JEN NE PSYCHIATRA, VŠECHNO, JEN NE CHEMII

Název této kapitoly není příznačný pouze pro některé osoby mdlého vzdělání v předchozím století, ale i pro dnešní majitele vysokoškolského diplomu, kteří se psychiatrické ordinaci vyhnou obloukem.

Konec konců, že známost s psychiatrem není to pravé, může ukázat i tato moje zkušenost. Pokud na pelhřimovském náměstí potká pacient svého zubaře, široce se na něho usměje panem doktorem nedávno spáchanými kusadly a zdaleka ho pozdraví. Stejně jedná i pacienti ostatních medicínských oborů vůči lékařům, u nichž se léčí. Potká-li ve městě někdo z mých pacientů mne, okamžitě je zaujat obsahem výkladní skříně nebo si v tu chvíli pozorně hledí ciferníku svých hodin. Prostě o mně v tu chvíli neví. Kolemjdoucím by došlo, že se známe z ordinace, což jistě není žádná velká sláva. Plně to chápu. Ale on je někdy potřeba i odříkaného doktora pořádný krajíc.

Jistého času ke mně přišel mladý muž se žádostí, zda bych nenavštívil v bytě jeho manželku, inženýrku ekonomie, toho času na mateřské dovolené. Přišla prý by za mnou sama, ale je jí tak nedobře, že se na cestu necítí dost silná. Když jsem vstoupil v jejich rodinném domku do předsíně, všiml jsem si na podlaze rozložených papírových krabic. Manžel mne upozornil, abych šel opatrně a žádnou neposunul z místa. Další krabice byly v kuchyni i obývacím pokoji. Nejvíce jich bylo v ložnici, kde ležela paní inženýrka. Tomuto zvláštnímu vybavení interiéru jsem nerozuměl, ale lidé mají různý vkus a ne každému se všechno líbí. Podivnější než ony krabice mi bylo to, že doprovázející manžel je obřadně obcházel a opakoval mi, abych se žádné z nich nedotýkal.

Když jsem se posadil k lůžku mladé ženy, dozvěděl jsem se z jejího pomalého a tichého vyprávění, že ji asi půl roku nic nebaví, nemá z ničeho radost, nechutná jí jídlo, ani sexuální život, ráno se brzy probouzí a to je jí nejhorší. Za celý den není schopna udělat věci, které dříve zvládla za chvíli levou rukou, vyčítá si, že nadělala mnoho zla, bojí se noci, kdy se zase vrátí deprese, začíná myslet na smrt. Jednalo se nepochybně o poměrně těžkou depresivní poruchu. Manžel pacientky, povoláním učitel, byl ze stavu své ženy nešťastný a byl ochoten udělat cokoli, aby se jeho žena uzdravila. „Stav vaší manželky, která trpí silnou depresí, je za ty měsíce, co se neléčila, dost zanedbaný, a nebude-li potřeba hospitalizace v psychiatrickém ústavu, určitě nečekejte zlepšení den ze dne,“ sdělil jsem mu ve vedlejší místnosti, kde jsme spolu stáli v obležení dalších papírových krabic.

„Ale já to nezanedbal. Hned jak začala mít potíže, navštívili jsme spolu paní Liskovou. Ta nad manželkou točila virgulí, změřila jí sílu aury, průchodnost čaker a potom přišla k nám, točila virgulí v celém našem bytě a našla geopatogenní zóny, které manželce způsobují potíže. Přinesla kovové odrušovací spirály a dala je do těch krabic. Proto musejí být položeny přesně tam, kam je paní léčitelka umístila.“ „A kolik jich tady máte?“ zeptal jsem se učitele. „Nejprve byly jen dvě, ale jak se stav manželky horšil, tak paní Lisková přinášela další a další. Potom jich bylo asi dvacet, a když se stav ještě zhoršil, Lisková znovu přeměřila zóny, auru i čakry – a teď jich tady máme asi šedesát.“

Nic jsem nekomentoval. Mám zkušenost s tím, jak silná je víra neznabohů. „Dobrá, pane učiteli, po rozhovoru s vaší manželkou bych si dovolil ještě dvě krabice přidat. Proti těm, které vám přinesla paní léčitelka, jsou hodně malinkaté. Nebudou v nich železné spirály, ale léky. Dávejte je manželce pravidelně a oba buďte trpěliví. Pokud by se stav jen trochu zhoršil, zavolejte mě. Jinak za mnou přijďte za dva týdny.“ „A co s těma krabicema?“ zeptal se rozpačitě učitel. „S jejich obsahem udělejte, co chcete, ale s obsahem těch dvou, které jsem vám předepsal na recept, naložte tak, jak jsem vám doporučil.“

Po využívání dvou krabiček antidepresiv se stav zlepšil, po využívání čtyř byla mladá žena bez deprese. Po roce užívání léků a pravidelných kontrol jsem ji mohl vyřadit s evidence.

Nedávno jsem oba manžele potkal na pelhřimovském náměstí. Když jsem je pozdravil, ani jeden mi neodpověděl. A proč také. Lidé by si mohli myslet, že se známe z kostela. A to je ještě větší ostuda než se znát z psychiatrické ordinace.

*podle Maxe Kašparů Třicet případů
připravil Václav Ulrich*

***

JE KAŽDÁ ŽIVOTNÍ RÁNA DRAMA?

Jsou lidé, kteří sedí stále „ve sklepech“. Každá životní rána či neúspěch se u nich stává obratem ruky katastrofou. Každé píchnutí špendlíkem pociťují jako útok na svůj život. Nejnepatrnější bolest, sebemenší utrpení je vyplaší. Zvykli si, bohužel, všechno příliš dramatizovat. A to je příčina, že jsou stále nešťastní. Naříkají a bědují: „To se může stát jenom mně!“ „Zase mě něco bolí,“ „Nic se mi nedaří.“ „Zkrátka a dobře, nemám štěstí.“ Jejich citový život je rozvrácený. Zcela malé potíže a trápení se v jejich srdcích proměňují ve velehory neštěstí.

Nezapomeň na to dobré, co ti může každý den způsobit radost. Je tisíce malých věcí, které ani nevnímáš. Zkus si je jednou napsat. A přestaň si už své dny ztrpčovat špatnou náladou a dlouhým trpitelským obličejem. Nemysli si, rány budeš dostávat pořád, ale proti nim stojí radost. Ty však na ni zapomínáš a neumíš ji přijmout. Udělej z každé rány výzvu k sebeovládání. Uvidíš, bude z tebe jiný člověk. Pak budeš pracovat jako kůň a spát jako nemluvně.

Z knihy Sláskou po celý rok, Phil Bosmans

***

Kdo si touží uchovat Boží milost, ať je vděčný za darovanou milost a trpělivý,
když je mu odňata.

Sv. Tomáš Kemkpenký

***

Každý z nás je chrámem.
Oltářem je naše srdce.
Když to vím,
chápu a rozumím,
rád se tam vždycky vrátím.

***

POŘAD BOHOSLUŽEB V MĚSÍCI LISTOPADU - ÚJEZD

1. listopadu : Sobota Slavnost VŠECH SVATÝCH	8.30 Új.: 8.15 Sl.: 9.30 Új.: 11.00 Dr.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Machů, Rudolfa Müllera a živou rodinu Za + Marii a Josefa Kozubíkovy, zetě Zdeňka, dary Ducha svatého a dar zdraví pro živou rodinu Za farníky Za + Andělu a Františka Machů, jejich rodiče, sourozence, duše v očistci a Boží ochranu pro živé rodiny Za + Ludmilu Krajičkovu, dar zdraví a ochranu Panny Marie pro manžela, rodinu Krajičkovu a Půtovu
2. listopadu : Neděle Vzpomínka NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Na úmysl Svatého otce Za živou a + rodinu Hlavičkovu, Kolaříkovu, Machů a duše v očistci Za + Josefa Macíka, + Jarmilu, Marii, rodiče, prarodiče Slovákovy a Boží ochranu pro živou rodinu Za všechny věrné zemřelé
3. listopadu : Pondělí Sv. Martina de Porres, řehol.	9.00 Új.: 15.20 Új.:	Za + kněze valašskoklobouckého děkanátu Za + Dagmar Čvandovu, prarodiče Čvandovy a Benešovyb a Boží požehnání pro živou rodinu
4. listopadu : Úterý Sv. Karla Boromejského, biskupa	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za rodiče Váňovy, Balouchovy, syny, zetě, Josefa Mozgvu, dva syny a duše v očistci, na které nikdo nepamatuje Za + rodiče Stružkovy, sestru Miladu a Rozalii Ročákovy, vnučku a duše v očistci
5. listopadu : Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Marii Mikeskovu, Janu Frýželkovu, dar zdraví, Boží požehnání, dary Ducha svatého pro živou rodinu Novosadovu, Hruškovu a Frýželkovu Za Jindřicha Váňu, rodiče z obou stran a dar zdraví pro živou rodinu
6. listopadu : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za Jaroslava Elšíka, jeho rodiče, duše v očistci, živou a + rodinu a dar zdraví pro živou rodinu Za + Aloisii Pavelkovu
7. listopadu : Pátek Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Ovesné, Okaté, dceru Marii, ostatní živou i + rodinu, dar zdraví a Boží požehnání pro živé rodiny Za + Annu Hořákovu a Boží požehnání pro živou rodinu
8. listopadu : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + manžela, dvoje rodiče, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za + P. Stanislava Gottwalda, živé i + kněze a duše v očistci
9. listopadu : Neděle Svátek Posvěcení lateránské baziliky	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Na dobrý úmysl Za Karla a Marii Váňovy, rodiče z obou stran a dar zdraví pro živou rodinu Za farníky (sv. křest) Za + rodiče Holé, syna Stanislava, Františka Fojtíka, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
10. listopadu : Pondělí Sv. Lva Velikého	15.20 Új.:	Za + rodiče Kráčalíkovy, Mozgvy, jejich + děti a duše v očistci
11. listopadu : Úterý Sv. Martina Tourského, biskupa	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za + rodiče Fojtů, Divoké, manžele Slánské a duše v očistci Na poděkování Pánu Bohu za 80 let života, s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou rodinu
12. listopadu : Středa Sv. Josafata, biskupa a mučedníka	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + osobu Za + rodinu Pochylou, Fojtíkovu, + Jiřinu Kocháňovu, manžele Tiché a dar zdraví pro živou rodinu

13. listopadu : Čtvrtek Sv. Anežky České, panny	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za + Karla Janoše, rodinu Janošovu, Mozgovou, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Josefa a Anastázií Častulíkovy, + manželku Marii, rodiče Šomanovy a Boží pomoc pro živou rodinu
14. listopadu : Pátek Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za Františka Mozgvu, rodiče Jandíkovy, Mozgovy, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Martina Michalčíka, manželku, sourozence, rodiče Janošovy, syna, dary Ducha svatého a Boží požehnání pro živé rodiny
15. listopadu : Sobota Sv. Alberta Velikého, biskupa a uč. církve	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Černobilovy, syna, rodiče Plškovy a duše v očištění Za + Zdenku Hlavičkovu, dvoje rodiče a duše v očištění
16. listopadu : Neděle 33. neděle v mezidobí Sv. Markéty Skotské	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Stanislava Lukáše (výroční mše svatá) Za Zdeňka Machů, rodiče Kozubíkovy, Machů a živou rodinu Za + rodiče Divoké a syna Za + Jana Pavelku, rodiče z obou stran, dva bratry, švagrovou, Františka Zichu, Josefa Kořenka, duše v očištění, pomoc a ochranu Boží pro živé rodiny
17. listopadu : Pondělí Sv. Alžběty Uherské, řeholnice	15.20 Új.:	Za + Ludvíka Ambrůze, + rodiče z obou stran, + sourozence, duše v očištění, Boží požehnání a dary Ducha svatého pro živé rodiny
18. listopadu : Úterý Posvěcení římských bazilik sv. apoštolů Petra a Pavla	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za + Josefa Ďulíka, jeho otce Josefa a rodiče Drgovy Za + Františku Vašíčkovu, rodiče Rumanovy, Aloise Kupčíka a živou rodinu
19. listopadu : Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + rodiče Urubkovy, Stanislava Zvonka, duše v očištění, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu Za rodiče Latinákovy, rodiče Mikončákovy, Bačinské, syna Miroslava, Lidku Steinerovu, Boží ochranu a požehnání pro živé rodiny
20. listopadu : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za + rodiče Balouchovy, rodiče Buriánkovy, jejich rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Emilií Častulíkovu, rodinu Šulákovu, Frýželkovu a Častulíkovu
21. listopadu : Pátek Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Josefa Váňu, rodiče z obou stran, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu Za + Františka Bartoše, + syna, rodiče Janošovy, + syna a živou rodinu
22. listopadu : Sobota Sv. Cecílie, panny a mučednice	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Jaromíra Pochylého, Ludmilu Pochylou, duše v očištění a živou rodinu Za + rodinu Novosádovu a dar zdraví pro živou rodinu
23. listopadu : Neděle Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE Sv. Klementa I., papeže a mučedníka	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Marii Pavelkovu (výroční mše svatá) Za Josefa Bližňáka, otce a ochranu Boží pro živou rodinu Za + Josefa Šimoníka, živou a + rodinu Šimoníkovu a Machů Za + rodinu Obadalovu, duše v očištění, dar víry, zdraví a ochranu Boží pro živou rodinu
24. listopadu : Pondělí Sv. Ondřeje a druhů, mučedníků	15.20 Új.:	Za Vincence a Žofii Kráčalíkovy a duše v očištění

25. listopadu : Úterý Sv. Kateřiny Alexandrijské, mučedn.	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za + osobu Za + rodiče Stružkovy, Františka Kořenka, rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
26. listopadu : Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + osobu Za Emila Šustka, bratra, dvoje rodiče, duše v očistci a živou rodinu
27. listopadu : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.: 17.00 Dr.:	Za + osobu Za rodiče Žabkovy, syna Jana, rodiče Šustkovy, dva syny, snachu Ludmilu a dar zdraví pro živou rodinu
28. listopadu : Pátek Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Marii a Františka Machů, + rodiče Častulovy, ochranu a pomoc Boží pro živé rodiny Za + rodiče Starovy, syna Karla a dar zdraví pro živou rodinu
29. listopadu : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za Jana a Marii Gencovy, Otakara Pospíchala, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za + rodiče Kozubíkovy, sourozence a nemocné dítě
30. listopadu : Neděle 1. neděle adventní (začátek církevního roku) Sv. Ondřeje, apoštola	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za Annu, Ludmilu a Josefa Manovy, duše v očistci, Boží požehnání a dar zdraví pro živou rodinu Manovu, Machů a Trčkovu Za rodiče Čurečkovy, Barcuchovy, Trčkovy a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Šimákovy, jejich rodiče, jejich předky a uzdravení vztahů mezi nimi Za + Jana Častulíka, rodiče z obou stran a rodinu Zámečnickovu

POŘAD BOHOSLUŽEB V MĚSÍCI LISTOPADU - HORNÍ LHOTA

1. listopadu : Sobota Slavnost VŠECH SVATÝCH	7.00 17.45	Za + rodiče, duše v očistci, Boží požehnání a dary Ducha svatého pro celou rodinu Za Marii a Františka Majzlíkovy z Horní Lhoty, jejich dceru Irenu, syna Františka, snachu Annu, Ladislava Latináka ze Sehradic, dar víry, zdraví a ochranu Boží pro živou rodinu
2. listopadu : Neděle Vzpomínka NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ	6.55 9.40	Na úmysl Svatého otce Za všechny věrné zemřelé
6. listopadu : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + Aloise Divoku, rodiče, duše v očistci, Boží ochranu a pomoc pro celou živou rodinu
7. listopadu : Pátek Ferie	17.45	Na poděkování Pánu Bohu za 30 let společného života, živou a + rodinu
8. listopadu : Sobota Sobotní památka PM	17.45	Za živé a + členy živého růžence
9. listopadu : Neděle Svátek Posvěcení lateránské baziliky	6.55 9.40	Za Julii a Josefa Kozubíkovy, Miloslava Hlavičku, duše v očistci, celou živou a + rodinu Za + Miladu a Vladimíra Švarcovy, jejich rodiče, duše v očistci a Boží pomoc pro celou živou rodinu
13. listopadu : Čtvrtek Sv. Anežky České, panny	16.00	Za + Jaroslava Strnada, rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
15. listopadu : Sobota Sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele církve	17.45	Za + rodiče Slovákovy, dceru Marii, dva syny a dva zetě
16. listopadu : Neděle 33. neděle v mezidobí Sv. Markéty Skotské	6.55 9.40	Za + Otto Pláška (nedožítých 90 let), rodiče, rodiče Chmelařovy, dceru Miladu, dar zdraví a Boží ochranu pro celou živou rodinu Za sedmdesátníky z farnosti živé i zemřelé
20. listopadu : Čtvrtek Ferie	16.00	Za rodiče Honzovy, Žáčkovy, Evu Miškeovu a manžele Slobodovy
22. listopadu : Sobota Sv. Cecílie, panny a mučednice	17.45	Za + Jiřinu a Adolfa Václavíkovy, živou a + rodinu
23. listopadu : Neděle Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE Sv. Klementa I., papeže a mučedníka	6.55 9.40	Za rodiče Bačovy, dvě dcery, bratra Aloise a Josefa Václavíka Za + Vojtěcha Urbana, jeho rodiče, duše v očistci a ochranu Boží pro celou živou rodinu
27. listopadu : Čtvrtek Ferie	16.00	Za Josefa Maňase, rodiče, duše v očistci, celou živou a + rodinu
29. listopadu : Sobota Sobotní památka PM	16.00	Za Jolanu Mičkovu, celou živou a + rodinu
30. listopadu : Neděle 1. neděle adventní (začátek církevního roku) Sv. Ondřeje, apoštola	6.55 9.40	Za Jaroslava Majerika, dva bratry, rodiče Majerikovy, Nášelovy a duše v očistci Za Jana a Františku Masařovy, jejich rodiče a sourozence

***

JMÉNA Z KANCIONÁLU

pokračování

Jan Josef Dusík (1738-1818)

Pocházel z typické rodiny českých kantorů a hudebníků. Narodil se 16. srpna 1738 v Mlázovicích (okr. Jičín). Po otcově předčasné smrti se vzdělával u svého strýce, kantora Jana Vlacha ve hře na housle, klavír, hoboje, fagot a varhany. V šestnácti letech se stal výpomocným učitelem v malé vesničce Lánov u Vrchlabí. Poté působil jako učitel a varhaník v Chlumci nad Cidlinou a od r. 1758 v Čáslavi.

Roku 1759 se oženil s Veronikou Štěvetovou, výbornou harfenistkou, dle dobových pramenů „hodnou toho, aby byla manželkou Johanna Josefa Dusíka“. Z jejich osmi dětí (3 synové a 5 dcer) se tři zapsaly do evropského hudebního povědomí: Jan Ladislav (1760–1812), mj. v dětství též varhaník v Čáslavi a během studií v Jihlavě, Kutné Hoře a pražském Emauzském klášteře, především však klavírista, skladatel evropského významu a hráč na skleněnou harmoniku, dále pak František Josef (1765–1816), který stejně jako jeho bratr v dětství zastupoval svého otce u čáslavských varhan a také hrál na varhany v Emauzích, poté působil jako koncertní mistr v Benátkách a milánské La Scale a jako varhaník v Lublani, a konečně Kateřina Veronika Anna ((1769–1833), zpěvačka, klavíristka a harfenice, která žila v Londýně. Je autorem známé a dodnes hrané postní písně **Již dost jsem pracoval**.

Eben Petr (1929-2007)

Český skladatel a varhaník Petr Eben se narodil 22. ledna 1929 v Žamberku. Základní školu navštěvoval v Českém Krumlově, kde také během druhé světové války nastoupil na reálné gymnázium, odkud byl v roce 1944 vyloučen. Následovala nucená práce nejprve v tiskárně, pak na stavbě a nakonec v kamenolomu. V roce 1945 byl pro svůj židovský původ internován v koncentračním táboře Buchenwald. Po skončení války Eben ukončil studium na gymnáziu maturitou a roku 1948 vstoupil do klavírní třídy profesora Raucha na pražské AMU. V roce 1950 zahájil na téže škole studium skladby u Pavla Bořkovce. Krátce působil jako dramaturg v České televizi, pedagogicky pracoval na katedře hudební vědy filosofické fakulty Univerzity Karlovy (nejprve jako lektor klavírní hry a čtení partitur, později se stal odborným asistentem a posléze docentem) a na katedře skladby Akademie múzických umění v Praze. Po listopadu 1989 byl jmenován předsedou výboru mezinárodního festivalu Pražské jaro, stal se čestným předsedou Společnosti pro duchovní hudbu. Jeho jméno je známé i v zahraničí, kde se proslavil nejen jako skladatel, ale i jako varhaník a pedagog (ve školním roce 1978–9 byl profesorem skladby na Royal Northern College of Music v Manchesteru – zde také v roce 1992 převzal čestnou profesuru; při svých četných zahraničních cestách přednesl i několik obsáhlých přednášek o české soudobé hudbě). V roce 1991 obdržel vyznamenání francouzského ministra kultury „Chevalier des arts et des lettres“ (Rytíř umění a literatury). V roce 1994 získal také čestný doktorát Univerzity Karlovy a v roce 2002 mu prezident Václav Havel udělil Medaili za zásluhy.

Petr Eben měl tři syny (Kryštofa, Marka a Davida), kteří společně vytvořili hudební skupinu Bratři Ebenové. Nejznámější z nich je Marek Eben, který ve skupině zpívá a zároveň je populárním divadelním i televizním hercem a moderátorem. Manželka Petra Ebena, rozená Hurníková, je sestrou jiného významného českého skladatele Ilji Hurníka. Petr Eben zemřel v Praze 24. října 2007.

Rozsáhlá skladatelova produkce (přes 200 skladeb) má své těžiště ve vokálních a varhanních skladbách a zahrnuje též množství velkých kantát i drobných písňových opusů či šansonů. S postupem času se skladatelova pozornost upíná především na hudbu duchovní, v níž dominuje zhudebňování biblických předloh, přičemž svébytnou kapitolou skladatelova tvůrčího usilování tvoří jeho vokálně-instrumentální díla na liturgické texty. Jeho skladby jsou prodchnuty hlubokým křesťanským cítěním a jsou umělecky a filozoficky přesvědčivým poselstvím.

Nejhranější je jeho cyklus Nedělní hudba pro sólové varhany inspirovaná gregoriánským chorálem. Nejslavnější 3. větu, Moto ostinato, premiéroval varhanní virtuos Václav Rabas. Ebenovy skladby jsou často prováděny jak v Evropě, tak v zámoří,

především v USA, Kanadě, Japonsku a Austrálii. Do Kancionálu jsou vedle Ebenova Ordinária zařazeny i písně **Nedejme k spánku svěsti** (*postní*), **Dělníku Boží** (*k sv. Josefu*), **Ještě než se vzepjal první chrám** (*k sv. Ludmile*), **Ty, jenž jsi slavná koruna** (*k sv. Vojtěchu*), **Lid český** (*ke sv. Zdislavě*), **Radostnou píseň** (*ke sv. Anežce České*) a příležitostné písně **Chvalme Hospodina všehomíra; Chvalte, Pána, chvalte; Jeden Pán; Dej mi, Pane, bdělé srdce; Učiň mě, Pane, nástrojem** většinou na texty básníka Václava Renče a biskupa Josefa Hrdličky.

***

PEŠÍ POUŤ PRO CHLAPY
z Loučky na Sv. Hostýn
22. - 23. listopadu 2008

duchovní program
ubytování v Poutním domě
návrat vlakem

Bližší informace: Pavel Heinz - 605264314, Petr Švach - 777231992

***

ZPRÁVY A INFORMACE

Volby do farní ekonomické a pastorační rady se uskuteční v našich farnostech v měsíci listopadu. Podle stanov v naší arcidiecézi jsou členové jmenováni farářem na dobu čtyř let a to tak, že polovinu volí farníci a druhou polovinu jmenuje farář. Členy pastorační rady jsou z titulu funkce ve farnosti kostelník, katecheti, nebo jeden jejich zástupce, varhaník nebo jeden z varhaníků, zástupce mládeže (vedoucí ministrantů a scholy). Farní rada je poradní orgán faráře, který je její předsedou. Některá rozhodnutí v řízení farnosti, především ekonomická koná farář po vyslechnutí členů rady.

Průběh voleb:

1. Návrhové kolo. Prosím dospělé věřící, aby vyplnili za rodinu přiložený lístek, na kterém navrhnou jednoho kandidáta do ekonomické a jednoho kandidáta do pastorační rady.

2. Vlastní volby proběhnou někteřerou nedělí tou formou, jako při sčítání. Účastníci bohoslužeb obdrží lístek s deseti kandidáty, kteří měli nejvíce hlasů v návrhovém kole pro ekonomickou a s deseti kandidáty pro pastorační radu. Z nich vyberou jednoho pro ekonomickou a dva pro pastorační tým, že u jejich jména lístek natrhnou. Zbývající členy jmenuje farář s přihlédnutím k tomu, aby za každou vesnici byl v radě minimálně jeden v ekonomické a dva v pastorační.

***

Sbírka brýlí pro misie probíhá ve farnosti Újezd po celý měsíc listopad. Brýle mohou být pro děti i dospělé, i starší, ale nesmějí být poškozené. Lékaři na oční klinice v Ostravě je vyčistí, označí sílu v dioptriích a zašlou k potřebným do misií. V kostele v újezdě je za tímto účelem krabice u bočního vchodu, v ostatních kostelích možno darovat brýle v sakristii.

Na mše svaté pro rok 2009 se bude zapisovat v prvním týdnu v prosinci a sice v pondělí v Újezdě, v úterý v Drnovicích, ve středu ve Slopném a ve čtvrtek v Horní Lhotě. Způsob bude stejný jako v minulých letech: Lístky budou rozdány předem. Na jeden lístek napište prosím jen jednu mši sv. Pokud nežádáte konkrétní datum mše sv., stačí lísteček vyplnit a odevzdat v sakristii do 10. prosince 2007. Tato Vaše mše svatá pak bude zařazena na kterékoliv volné místo během roku 2008. Lístek vyplňte i pro výroční mši sv.

***

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti
v měsíci listopadu 2008:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
1.11.:	19.	8.	7.
8.11.:	1.	9.	8.
15.11.:	2.	10.	9.
22.11.:	3.	11.	10.
29.11.:	4.	1.	11.

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: rkf.ujezd@volny.cz nebo: rkf.hornilhota@volny.cz.

Členové redakční rady Újezd:

Marcela Machů, Mgr. Gabriela Pavelková, Mgr. Vladimír Měřínský, RNDr. Dagmar Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, Mgr. Tomáš Just a Pavel Heinz.

Členové redakční rady Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 15. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.